

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/75/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913207386
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5913207386.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcov 1/ Ing. B. W., nar. X.X.XXXX, bytom T. L. XX, právne zastúpeného advokátom JUDr. Miroslavom Koníčkom, so sídlom U., A. S. X, 2/ D. S., nar. X.XX.XXXX, bytom T., O. M. M. XXXX/XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom B. C., nar. X.X.XXXX, bytom T., O. P. XXXX/XB, proti žalovaným 1/ B. S., nar. XX.X.XXXX, 2/ W. S., nar. X.X.XXXX, obom bytom T. U., C. U. XX, právne zastúpeným JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, M. R. Štefánika 1822, o určenie neplatnosti právneho úkonu a iné, na základe odvolania žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/107/2013-657 zo dňa 24. októbra 2018 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e vo výroku o zamietnutí žaloby o určenie, že do dedičstva po nebohom Ing. B. W., nar. XX.X.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. L. XXX, patrí suma 8.490 eur vybratá žalovanou 2/ z jeho vkladnej knižky vedenej v O. O. X., pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Rozsudok okresného súdu m e n í vo výrokoch o náhrade trov konania medzi stranami tak, že žalované 1/ a 2/ m a j ú voči žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov doterajšieho konania v rozsahu 90,4%.

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e vo výroku o priznaní O. U. voči žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nároku na náhradu trov konania štátu v rozsahu 100%.

Žalované 1/ a 2/ m a j ú voči žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu o určenie, že do dedičstva po nebohom B. W., nar. XX.X.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX, patrí suma 8.490 eur vybratá žalovanou 2/ z jeho vkladnej knižky vedenej v O. O. X., pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. V otázke darovania predmetnej peňažnej sumy/ vkladu na označenej vkladnej knižke nebohým B. W. žalovanej 2/ ustálil, že v momente darovania nedošlo zo strany menovaného k takému pokynu pre banku, ktorý by obdarovanej osobe umožňoval prístup k týmto peniazom. Okresný súd však zdôraznil, že nedodržanie (písomnej) formy nezakladá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ak už k plneniu došlo. V prejednávanom prípade k plneniu došlo, keď v nadväznosti na plnomocnenstvo zo dňa 7.9.2010 žalovaná 2/ peniaze z danej vkladnej knižky vybrala.

2. Následne okresný súd skúmal, či dotknuté plnomocnenstvo spĺňa náležitosti právneho úkonu v zmysle § 34 a nasl. Obč. zák.; osobitne, či v čase vykonania predmetného úkonu netrpel nebohý

B. W. duševnou poruchou, ktorá ho robí/robila pre tento úkon neschopným (§ 38 ods. 2 Obč. zák.). Zohľadnil, že otázka duševného stavu menovaného bola predmetom riešenia v inom spore (sp. zn. tamojšieho súdu 3C/47/2011), pričom bolo právoplatne uzavreté, že v dňoch 21., 25. a 28.10.2010 už trpel symptomatickým dementným syndrómom, čo sa prejavilo v narušení kognitívnych funkcií do tej miery, že dotknuté právne úkony neboli platné.

3. Okresný súd v rámci súdnej veci (po predchádzajúcom zrušení meritórneho rozhodnutia odvolacím súdom) vyžiadal tak doplňujúce odborné vyjadrenie MUDr. K. M., ako aj nariadil znalecké dokazovanie znalcom MUDr. Stanislavom Kollárom, ktorí obaja boli činní i v procese dokazovania v spomínanej (inej) veci strán sporu. Z odborných záverov oboch znalcov vyplynulo, že ku dňu podpísania žalobcami namietaného plnomocenstva nebol B. W. s vysokou pravdepodobnosťou netrpel takou duševnou poruchou, ktorá by ho pre daný právny úkon robila nespôsobilým. Okresný súd poukázal na to, že obaja znalci (aj) v rámci výsluchu náležite vysvetlili svoje konštatovania; osobitne v súvislosti s progresom narušenia kognitívnych funkcií, nálezom CT vyšetrenia mozgu, výsledkami dotazníka MMSE (bližšie body 25. až 27. odôvodnenia rozsudku okresného súdu).

4. V predmetnej spojitosti zamietol dôkazné návrhy žalobcov: na vypracovanie znaleckého posudku znaleckým ústavom, lebo závery znalcov (vrátane záverov v inom konaní) neboli v zrejmom rozpore a okresný súd neklasifikoval súdený prípad ani ako obzvlášť závažný, vyžadujúci osobitné vedecké posúdenie; na znalecké posúdenie súvislosti medzi duševnou poruchou fyzickej osoby a jej podpisom, keďže podľa vyjadrenia znalca MUDr. Kollára z podpisu nemožno stanovovať duševnú poruchu; na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku iným znalcom (ako MUDr. Poloncovou a MUDr. Kollárom), lebo takáto možnosť zo zákona (§ 206 a § 207 CSP) nevyplýva; na znalecké dokazovanie z odboru grafológie ohľadne podpisu nebohého B. W. na plnomocenstve z 7.9.2010, keďže pravosť podpisu bola preukázaná ďalšími zisteniami; na výsluch svedkov (bratov Q.) ohľadne stavu nebohého B. W. v čase, keď ho našli po utrpení úrazu, lebo v danom okamihu bol zdravotný stav menovaného nepochybne zlý, avšak v rámci následnej (prvotnej) hospitalizácie došlo k jeho zlepšeniu.

5. Okresný súd tak dospel k záveru, že namietaný právny úkon nemá vady tvrdené žalobcami, z ktorého titulu ich žalobu v danej časti zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že v časti o určenie neplatnosti plnomocenstva priznal žalovaným 1/ a 2/ (ako úspešnej sporovej strane) voči žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov konania v celom rozsahu; rovnako tak v časti o určenie, že suma 8.490 eur patrí do dedičstva po nebohom B. W.. V súvislosti s nárokom, že do tohto dedičstva patrí suma 1.734,10 eur vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu, lebo obe mali úspech len čiastočný (percentuálne 35,99 : 64,01). Napokon priznal Slovenskej republike voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré trovy vznikli v súvislosti s nariadením znaleckého dokazovania MUDr. Stanislavom Kollárom, lebo preddavky zložené žalobcami nepostačovali na úhradu priznanej odmeny znalca; bola potrebná čiastková úhrada aj z rozpočtových prostriedkov.

6. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote (samostatné, ale obsahovo identické) odvolania žalobcovia 1/ a 2/, ktorí sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie s právnym názorom o potrebe vykonať kontrolné znalecké dokazovanie na ustálenie, či nebol B. W. trpel dňa 7.9.2010 forenzne významnou duševnou chorobou. Zopakovali, že ich otec (neb. B. W.) sa v rozhodnom období podpisoval inak; k čomu pripojili vlastné hodnotenie porovnaných podpisov. Mali za to, že zamietnutie znaleckého dokazovania z odboru písomoznalctva bolo spojené so „zlým pochopením“ predchádzajúcich záverov odvolacieho súdu. Dodali, že svedok N. je nedôveryhodný, lebo ide „zjavne o rodinného priateľa žalovaných“.

7. Žalobcovia tvrdili, že pokiaľ by nebol B. W. - kvôli nahluchlosti - pri podrobovaní sa testu MMSE nepočul otázky, určite by žiadal ich zopakovanie. Podľa názoru odvolateľov nebolo dostatočne prihliadnuté na to, že nebol B. W. bol po úraze 27.8.2010 „zrejme v bezvedomí“ dva dni a aj „nálezná situácia“ (o ktorej mohli vypovedať bratia Q.) nasvedčuje tomu, že si zlomil kĺčok stehennej kosti v dôsledku straty vedomia spôsobenej ischemickým poškodením mozgu.

8. Odvolatelia nesúhlasili ani so záverom o platnom darovaní vkladnej knižky, lebo tá je majetkom banky. Navyše, žalovaná 2/ hovorila o tom, že jej ujo (nebol B. W.) dal knižku v obálke a svedok N. sa vyjadril, že nebol B. W. sa len vyslovil, že jej daruje svoj účet; t.j. ešte nedaroval. Nedôveryhodnosť žalovaných je zrejma i z toho, že odmietajú plniť právoplatné súdne rozhodnutie v inej sporovej veci strán.

9. Žalobcovia konštatovali, že nebola náležite vyriešená odborná otázka o prograse (duševného) ochorenia nebohého B. W.; osobitne s poukazom na právoplatne ustálenie jeho nespôsobilosti na právne úkony k 5.10.2010. Domnievali sa, že znalci MUDr. Poloncová a MUDr. Kollár nevysvetlili zmeny vo svojich záveroch oproti ich predošlým konštatovaniam. MUDr. Poloncová pritom uviedla, že príznaky na špecifikovanie demencie musia byť prítomné najmenej 6 mesiacov; rovnako sa vyhlá zhodnoteniu

výsledku MMSE testu z 12.9.2010. MUDr. Kollár počas výsluchu nekriticky obhajoval svoje závery. Žalobcovia uviedli, že obaja znalci riešili právne otázky, čo im neprináleží a súčasne sa ich posudky zhodujú na 90%, z čoho je zrejma ich vzájomná dohoda znalcov, „čo ich diskvalifikuje zo znaleckej činnosti v tomto konaní“.

10. Namietali i svedeckú výpoveď MUDr. J., ktorý buď nevie, alebo výslovne klame, že MMSE test nie je testom na demenciu. Podľa odbornej literatúry slúži ako „pomocný test pri zistení kognitívnych funkcií a záchytu demencie“. Nesúhlasili so znevažovaním lekárky MUDr. I., ktorá vykonala MMSE test s nebohým B. W. dňa 12.9.2010. S odkazom na konštatovania v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR a Ústavného či Najvyššieho súdu ČR upozorňovali na neprivilégovanie znaleckého posudku ako dôkazného prostriedku a potrebu jeho hodnotenia v širších súvislostiach.

11. Žalobcovia 1/ a 2/ sa navzájom plne stotožňovali so svojimi podaniami v rámci odvolacieho konania.

12. Žalovaná 2/ (po spresnení označenia subjektu na žalovanej strane, ktorý predmetný úkon učinil, v podaní z 30.1.2019 - č.l. 794) žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť. Uviedla, že žalobcovia svoje tvrdenia „nespočetne mnohokrát“ opakovali v priebehu sporu, pričom okresný súd sa s nimi v plnom rozsahu vyporiadal. Protistrana na podporu svojich tvrdení účelovo cituje čiastkové informácie vytrhnuté z kontextu listinných dôkazov, neraz aj nesúvisiace s podstatou sporu; napríklad okolnosť, že nebohý B. W. nemohol vykonávať samoobslužné úkony, čo žiadnym spôsobom nepodmieňuje jeho spôsobilosť na právne úkony.

13. Žalovaná 2/ zdôraznila, že okresný súd nad rámec „pokynu“ krajského súdu vykonal znalecké dokazovanie MUDr. Kollárom, posúdenie veci je ucelené a zohľadňuje všetky širšie súvislosti. Výsluchmi znalcov boli zároveň odstránené akékoľvek nejasnosti nimi vyslovených záverov. Žalovaná 2/ pripomenula, že v inej veci bola posudzovaná otázka duševného zdravia nebohého B. W. k odlišnému (neskoršiemu) dátumu.

14. V následnej reakcii žalobca 1/ zotrval na svojom odvolaní, vrátane súvisiacej argumentácie. Vyjadrenie protistrany označoval za tendenčné a zavádzajúce.

15. Žalobkyňa 2/ poukazovala na „odfláknutie“ odborného vyjadrenia MUDr. M., ktorej odbornosť i samotná žalovaná 1/ v inom konaní spochybňovala. Obdobne MUDr. Kollár v jeho „novom“ znaleckom posudku odignoroval zdravotné indície, na ktoré poukazoval CT nález z 3.9.2010 a výsledok MMSE testu z 12.9.2010. Žalobkyňa 2/ jeho pôvodný znalecký posudok (znalecký posudok z iného sporu strán) považovala za vysoko profesionálny. Trvala na tom, že test MMSE bol vytvorený práve za účelom vyššej objektivity psychiatrických vyšetrení.

16. V rámci odvolacej dupliky žalovaná 2/ opätovne uviedla, že argumentácia žalobcov už mnohokrát odznela v priebehu sporu a okresný súd sa s ňou náležite vyporiadal.

17. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) v meritornej časti a vo výroku o nároku na náhradu trov konania štátu napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výrokoch o nároku na náhradu trov konania medzi sporovými stranami podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je konštatované vo výroku tohto rozsudku.

18. Odvolací súd už v predchádzajúcom (zrušujúcom) rozhodnutí - uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/220/2016 z 26.1.2017 - jednoznačne konštatoval, že vo vzťahu k pravosti podpisu nebohého B. W. na plnomocenstve z 7.9.2010 nie je potrebné vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru písomoznalectvo. Neobstojí tak námietka žalobcov o „zlom pochopení“ dotknutej intencie, resp. právneho záveru odvolacieho súdu okresným súdom; naopak, nepresne predmetné konštatovanie vnímali žalobcovia.

19. Krajský súd dodáva, že v súvislosti so skutkovým stavom týkajúcim sa bezprostredných okolností podpisu plnomocenstva z 7.9.2010 nebohým B. W. nedošlo k žiadnej zmene, preto niet dôvodu ani na modifikáciu daného stanoviska a tým ani na eventuálne nariadenie znaleckého dokazovania z odboru písomoznalectva. Okresný súd zodpovedajúco vykonanému dokazovaniu v tejto spojitosti uzavrel, že pravosť podpisu bola dostatočne preukázaná ďalšími/inými dôkazmi.

20. V rozpore so závermi vyslovenými v napadnutom rozsudku žalobcovia tvrdia, že okresný súd mal konštatovať platné darovanie vkladnej knižky, ktorá je však - podľa nich - „majetkom banky“. Okresný súd totiž vôbec v danej spojitosti nielen nepoužíval pojem, resp. slovné spojenie „vkladná knižka“, ale

jeho úvahy a závery sa bez akýchkoľvek pochybností viažu k finančným prostriedkom, t.j. k samotnému vkladu na dotknutom bankovom produkte (vkladnej knižke).

21. Taktiež v rozpore so súvisiacimi čiastkovými závermi žalobcovia tvrdia, že okresný súd vyslovil platnosť darovania. Okresný súd vzhľadom na preukázané skutkové okolnosti uviedol, že v momente darovania nedošlo k takému (písomnému) pokynu pre banku, ktorý by žalovanú 2/ oprávňoval k „prístupu k peniazom“. Inými slovami, že v momente zamýšľaného darovania nebol tento právny úkon náležite formálno-právne zavŕšený. Keďže však neskôr - práve na základe plnomocenstva z 7.9.2010 - nebohý B. W. umožnil žalovanej 2/ disponovať s dotknutými peňažnými prostriedkami, okresný súd nadvážne právne vyhodnotil, že neplatnosť právneho úkonu pre nedostatok písomnej formy nezakladá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 455 ods. 1 Obč. zák.). Odvolatelia si teda v rozoberanej súvislosti do značnej miery prispôsobujú (nie je podstatné, či účelovo alebo nevedome) závery okresného súdu potrebám svojej argumentácie.

22. Okresný súd opodstatnene zamietol dôkazný návrh na výsluch svedkov bratov Q., ktorí našli nebohého B. W. po utrpení úrazu - zlomeniny krčku stehennej kosti. Z hľadiska určujúcej otázky - spôsobilosti nebohého B. W. k právnym úkonom dňa 7.9.2010 - „nálezná situácia dňa 29.8.2010“ (ako ju pomenúvajú žalobcovia) nie je podstatnou.

23. Nebohý B. W. bol do nemocnice privezený dňa 29.8.2010, kde mu bola poskytnutá komplexná a pomerne intenzívna zdravotná starostlivosť, preto jeho (aj psychický) stav krátko po úraze a s odstupom cca 10 dní lekárskej/zdravotnej starostlivosti je neporovnateľný. Pre doplňujúcu úvahu (skôr predpoklad, lebo sami žalobcovia používajú termín „zrejme“) žalobcov o tom, že úraz bol dôsledkom straty vedomia spôsobenej ischemickým poškodením mozgu, niet žiadneho konkrétneho skutkového základu. Ani odvolatelia takýto základ - okrem vlastného presvedčenia - neoznačujú. Navyše, zo súvisiacej príjmovej správy je zjavné, že aj dňa 29.8.2010 bol kontakt s pacientom (nebohým B. W.) - až na nedoslýchavosť - dobrý a pacient bol orientovaný.

24. Odvolatelia opakovane zdôrazňujú výsledky testu/dotazníku MMSE, ktoré dosiahol nebohý B. W. dňa 12.9.2010. Zároveň však (aj) s odkazom na nimi dohľadané odborné články poukazujú na to, že ide o „pomocný test“. V žiadnom prípade teda neplatí, že len podľa výsledkov daného testu je už prípustné konštatovať ne/existenciu demencie vyšetrovanej osoby. Predmetný test, resp. dotazník je tak síce významnou pomôckou pri stanovení dotknutej diagnózy, ale rozhodne nejde o určujúce (a už vôbec nie v zmysle prioritnosti, resp. výnimočnej výpovednej hodnoty) vyšetrenie.

25. V tomto smere žalobca neopodstatnene spochybňuje vyjadrenia svedka MUDr. J. (primára doliečovacieho oddelenia/LDCH Štiavnička), ktorý na pojednávaní dňa 7.11.2017 podrobne a dostatočne vysvetľujúco ozrejmil širšie súvislosti testu MMSE (vrátane zásadných rozdielov v spôsobe jeho používania, dokladovania v súčasnosti a v období roku 2010), ako i realizáciu vyšetrenia s jeho využitím. Vo vzťahu k menovanému lekárovi, ktorý má dlhoročné skúsenosti s prácou s osobami vo vyššom veku a vôbec v celkovom horšom (až zlom) zdravotnom stave, je namieste poukázať na jeho vlastný kontakt s nebohým B. W., ktorý potvrdzuje primeranú až dobrú psychickú kondíciu menovaného v rozhodnom stave.

26. Nezodpovedá stavu veci ani tvrdenie odvolateľov o neprimeranom spochybňovaní odbornosti MUDr. I.. Len na okraj krajský súd dodáva, že menovaná vykonala nielen inkriminovaný test, ale vyhotovila aj príjmovú správu na doliečovacom oddelení /LDCH Štiavnička dňa 6.9.2010, v ktorej - okrem iného - uviedla, že nebohý B. W. bol v danom čase orientovaný miestom, časom a osobou, odpovedal adekvátne, kontakt s ním bol normálny a vedomie mal lucidne (t.j. jasné a čisté).

27. Okresný súd po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia v zásadnej otázke psychického stavu (intenzity duševnej poruchy) nebohého B. W. k 7.9.2010 vykonal náležité došetrenie tak odborným vyjadrením MUDr. M., ako i znaleckým posudkom MUDr. Kollára, vrátane výsluchu menovaného. Odborné argumenty prezentované oboma znalcami sú dostatočne presvedčivé na vyslovenie určujúceho záveru okresného súdu o tom, že dňa 7.9.2010 nebohý B. W. netrpel takou duševnou poruchou, ktorá by ho pre právny úkon plnomocenstva robila neschopným/nespôsobilým.

28. Obaja znalci primerane konkrétne a s odkazom na jednotlivé skutkové východiská/ zistenia vysvetlili svoje stanoviská; čo v plnej miere platí aj o rozdielnosti záverov pokiaľ ide o aktuálne posudzované obdobie (7.9.2010) a v minulosti posudzované obdobie (21. až 28.10.2010), ktoré bolo predmetom sporu (v užšom slova zmysle) v konaní Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/47/2011. Progresia zhoršenia zdravotného stavu - tak fyzického, ako i psychického - nebohého B. W. v predmetnom

časovom úseku je pritom zrejma zo zdravotných záznamov obsahujúcich rozsiahlu škálu lekárskejších, či celkovo zdravotníckych úkonov.

29. Práve na vyjadreniach sporových strán k záverom znalcov MUDr. Poloncovej a MUDr. Kollára v prebiehajúcom konaní a v označenej (inej) sporovej veci je možné ilustrovať subjektivitu vnímania znaleckých vyjadrení jednotlivými stranami. Zatiaľ čo v konaní sp. zn. 3C/47/2011 ich profesionalitu a odbornosť spochybňovala žalovaná strana a žalujúca strana ju vyzdvihovala, lebo znalecké závery svedčili v prospech žalobcov, aktuálne, keď závery znalcov korešpondujú s argumentáciou žalovaných, žalobcovia hovoria až o „odfláknutí“ znaleckej činnosti menovaných znalcov.

30. Na takéto hodnotenie žalobcom postačuje prioritne ich vlastný nesúhlas s výsledkami znaleckého skúmania a niekoľko údajov vytrhnutých z kontextu. Neadekvátnosť zdôrazňovania významu testu MMSE už bola rozobraná vyššie. Obdobne, veľmi zjednodušene, prezentujú odvolatelia informáciu, že na špecifikáciu demencie musia byť súvisiace príznaky prítomné šesť mesiacov. Majú za to, že ak boli dotknuté príznaky ustálené v októbri 2010, museli existovať už aj k 7.9.2010. Takéto paušalizované nazeranie, úplne ignorujúce výsledky ostatných objektívnych vyšetrení v rozhodnom období, je neprípustné; osobitne v medicíne, kedy sú individuálne okolnosti každého jednotlivého prípadu doslova zásadné. Uvedenú súvislosť dostatočne konkrétne v individuálnych okolnostiach v súdnej veci ozrejmili i znalci MUDr. Poloncová a MUDr. Kollár.

31. Nemalú dávku tendenčnosti vykazujú i tvrdenia žalobcov, že MUDr. Kollár na pojednávaní „nekriticky obhajoval“ svoje závery. Z obsahu výsluchu menovaného znalca je totiž zrejme, že na jednotlivé otázky reagoval nie strohým odkazom na písomné znenie znaleckého posudku, ale náležite vysvetľujúco ozrejmil východiská a úvahy svojich jednotlivých záverov. Len skutočnosť, že strana sporu (v súdnej veci žalobcovia) nesúhlasia so závermi znalca - navyše za popísanej procesnej situácie a zohľadniac širšie súvislosti vyplývajúce aj z iných dôkazných prostriedkov - rozhodne nespochybňuje odbornosť znalca a nediskvalifikuje ho zo znaleckej činnosti.

32. Už vôbec o „diskvalifikácii znalcov zo znaleckej činnosti v tomto konaní“ nemožno hovoriť z toho titulu, že závery znalcov MUDr. Poloncovej a MUDr. Kollára sú - podľa tvrdení žalobcov - na 90 % zhodné, čo má preukazovať ich vzájomnú dohodu a tým aj zaujatosť. Dôsledkom uvedeného argumentu je, že ak sa dvaja alebo viacerí znalci pri posúdení určitého skúmaného deja zhodnú (v konkrétnostiach daných tvrdeniami a terminológiou žalobcov) na 90 %, nemôžu byť závery znalcov, pre ich zaujatosť, relevantné.

33. Bez ohľadu na to, že pre takýto záver niet žiadneho zákonného podkladu v právnych normách regulujúcich znaleckú činnosť vo všeobecnosti, či v rámci jednotlivých procesov (napr. aj civilného sporového konania pred súdmi), vedie v konečnom výsledku k absolútne neudržateľnému prístupu. Ak by sa totiž pri pozorovaní a vyhodnotení skúmaného javu znalci zhodli napr. na 90 % (odvolatelia ani len hypoteticky neuvádzajú, aká miera nezhody by mala byť akceptovateľná), znalecké posúdenie by bolo nulité, lebo pre dotknutú mieru zhody sú znalci - z titulu zaujatosti - diskvalifikovaní zo znaleckej činnosti v konkrétnom prípade. Takýto žalobcami (minimálne) naznačovaný prístup popiera samotnú podstatu znaleckej činnosti. Závery znalca by mohli byť akceptovateľné len pokiaľ sa v nejakej (žalobcami bližšie ani nekvantifikovanej) miere rozchádza so závermi iného znalca posudzujúci ten istý skutkový jav.

34. Krajský súd uvádza, že okresný súd pri ustálení skutkového stavu veci nefavorizoval znalecké dokazovanie, ale jeho závery náležite vyhodnotil v kontexte všetkých zistených skutočností, ktoré vyplývali (aj) z obsahu iných dôkazných prostriedkov. Zároveň konečné určujúce právne stanovisko o spôsobilosti nebohého B. W. na právny úkon plnomocenstva zo dňa 7.9.2010 pre žalovanú 2/ vykonal bezprostredne okresný súd, a nie znalci.

35. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalobcami, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v preskúmvanej meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

36. Krajský súd súčasne uvádza, že žalobcovia aj v štádiu po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia okresného súdu trvali na žalobe voči obom žalovaným, pričom však vo vzťahu k sume 8.490,- eur, ktorú vybrala z vkladnej knižky žalovaná 2/, neuviedli žiadnu skutkovú (a ani právnu) súvislosť, pre ktorú ich žaloba smerovala naďalej aj proti žalovanej 1/. V dotknutom smere - a to ani pri akceptovaní skutkovej situácie tvrdenej žalobcami - žalovaná 1/ nebola nositeľkou pasívnej vecnej legitímácie a voči nej tak bola v danej časti žaloba bez ďalšieho neopodstatnená.

37. Nárok na trovy konania je právnou normou - ustanoveniami § 255 a nasl. CSP - definovaný ako jeden úhrnný nárok týkajúci sa súdneho konania ako celku bez ohľadu na to, či sa jedná o konanie o jednom alebo viacerých hmotnoprávných nárokoch. Z daného titulu je zodpovedajúcim právnej úprave vyslovenie jedného (v zmysle jediného) výroku o nároku na náhradu trov konania medzi stranami sporu. Pokiaľ je jednou žalobou uplatnených viacero hmotnoprávných nárokov, uvedené priamo súvisí s určitým pomerovaním významu a relevancie jednotlivých nárokov.

38. V súdnej veci sa žalobcovia domáhali okrem určenia, že do dedičstva po nebohom B. W. patrí suma 8.490 eur (predmet aktuálneho odvolacieho prieskumu), určenia, že plnomocenstvo menovaného z 7.9.2010 je neplatné a tiež určenia, že do dedičstva po nebohom B. W. patrí suma 1.734,10 eur. Nárok o určenie neplatnosti plnomocenstva tvorí „iba“ prejudiciálnu otázku nároku na určenie, že do dedičstva patrí suma 8.490 eur, z ktorého titulu je primerané klasifikovať mieru tohto nároku vo vzťahu k predmetu celého konania hodnotou 20 %.

39. Zvyšných 80 % predstavujú nároky o určenie finančných súm do dedičstva. Keďže tieto nároky majú kvalitatívne identickú povahu, je namieste posúdiť ich spoločne prostredníctvom porovnania žalovanej výšky nárokov a konajúcimi súdmi priznanej sumy. Žalobcovia celkovo požadovali, aby do dedičstva patrila suma 10.224,10 eur (8.490 + 1.734,10) a úspešnými boli len v rozsahu 624,10 eur. Percentuálne tak ich úspešnosť zodpovedá 6 % a neúspešnosť 94 %; „čistá“ miera neúspechu žalobcov (a naproti tomu úspechu žalovaných) v rámci dotknutých nárokov teda činí 88 %. Nakoľko tieto nároky tvorili 80 % celého predmetu sporu, je nutné dotknutú mieru úspechu prepočítať koeficientom 0,8, t.j. vo vzťahu k celku ide o úspešnosť 70,4 %.

40. K predmetnej miere úspechu žalovaných je nevyhnutné pripočítať ich plný úspech v časti o nároku o určenie neplatnosti plnomocenstva, ktorá - ako je vyššie vymedzené - vo vzťahu k celku tvorila 20 %. Celkovo tak žalované boli úspešné v rozsahu 90,4 % (70,4 + 20), v ktorom zmysle krajský súd zmenil výroky napadnutého rozsudku o nároku na náhradu trov konania medzi stranami a vyslovil, že žalované 1/ a 2/ majú voči žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov doterajšieho konania v rozsahu 90,4 %.

41. Pokiaľ ide o výrok o nároku na náhradu trov konania štátu voči žalobcom 1/ a 2/, tento krajský súd potvrdil ako vecne správny. Štát - zhodne ako každý iný subjekt, ktorému v vzniknú v procese dokazovania výdavky - má právo na ich náhradu, pričom dotknuté trovy (časť znaleckej odmeny nekrytá preddávkami) boli priamo podmienené dôkazným návrhom žalobcov, ktorý návrh v konečnom dôsledku z pohľadu preukázania tvrdení žalobcov vyznel ako neopodstatnený.

42. O náhrade trov aktuálneho odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolatelia - žalobcovia 1/ a 2/ neboli v tomto štádiu konania (vôbec) úspešní, preto majú žalované 1/ a 2/ voči nim spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%.

43. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.